

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

O Ante H

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Ogdolapies: fluvius navigabilis ex alpiibus fluens ad urbem irumpit.
Ogganio: multu dico inculco. Plau. in Afl. Cui nu qvna re me licet semel hripe fieri qn cetes eandē impere atq oggania. i. in clamitē vel inlag clamitē.
Oggero is. pe. cor. vide in dictione Hero.

Ogyges: thebanoz rex qui Boetias edificavit circiter mille et quingentes annos an urbem conditā. Hinc ogygius a. um. Unde ogygia menia thebana dicta sunt. Sub hoc rege fuit diluvii magnum.
Ogygia: insula in pgniciū z syriū mare: ab ogyge the Ogyris: insula qv ea Erythz regis mo (banoz rege. gumentū magis clara qv ceterz: vt inquit Pompo.

Obc: interiectio exclamatio: z fatietatē vsqz ad fastidiū designat: z iubet modū imponere.

Oinomeli: vide in dictione Dullum.

Olea et oliua parboze. Arg. lib. ii. Beoz. Sed trun cis olez melius: ppagine vites Rident. Amb. Quis al? tales fruct ferret oleari nō curatētiū vbertate bacchaz? Arg. In cūbens tereti damō sic cepit oli ue. Amb. Jāco ad mōrē venit oliuē: vt nouellas oli uas in sublimi virtutū placaret. Silr. p fructu olea z oliua dicit. An er. p liqore oleū z oliuū dicim: oleū ab olea oliuū ab oliua. Hoz. a. i. Ser. Quali pfundat pisces secur oliuū. z ol. li. vj. Olez optimū licinia: dat plurimū sergia. Oleaz qdā dicunt licimāz qdā paulis qdā sergie qdā orobis qdā regie z qdā radū. Oliuitas: olez fructus. Gar. Tū deniqz omis cū lucer na cōbusta est in lucubādo oliuitasz cōsumpta est. Dicitur oliuitas etiā siue oleitas oleatiz tempus le gendarum oliuarum.

Oliueta p. ab oliuo dicebat: sicut a vino vindemia.

Oliuētū: locus in quo olez cōlite sunt. Col. lib. iij. De lius aut trācis qv plantis oliuētū constituitur.

Oletum: idē qd oliuētū: ab olea: vt est apud Cato. li. de re rusti. Est autē sumptū ab oleo. Itē lere? huma nū. Terantius. Sacerdōtula in sacrorū fecit oletuz.

Proprietū capis. p loco in quo meūmus atqz exer nimus. Tac. in Mer. Hy māsū eo anno dedicatū a Nerone: hōitūmz oleū equitū ac senatū.

Oleace? a. um. quod est materiatum ex olea: vt Lignū oleaceum: liquoz oleaceus.

Oleatus a. um. qd est factum cū oleo. Hiero. i. lib. Mu me. Quasi panis oleati factis ex eo torulas sapor.

Oleatis et hoc re. qd ad oleū pūnet. Pli. libro. xxxiij.

Quipe cū i exacuēdo oleares cores z aqrig eque dis ferant: oleo delicatoz fier acies. Sic oliuaris et hoc re. Seruius. Trapetis autē molis oliuaribus.

Olearius a. um. z oliuari? a. um. qd ad oleū pūnet: vt olearia z oliuaria cella. Colu. lib. ii. In sole siccata et mox refrigerata recōdit: si maior est mod? in bozeo: si minor: in vasis oleariis salamentariū.

Olearius rū. q oleū facit vt vēdit. Col. lib. vi. Pertūssi mi oleariū vix patiunt ad vñā lucernā opus fieri.

Oleosus a. um. qd est plenu oleo. Pli. Semen oleosū qd z fit ex eo medef ozis vlcerebus pūctis.

Oleaster: olea siluestris. Arg. Indicio est tractu sur gens oleaster eodē Plurimum: et stratis baccis silue stribus agri. Hui? diminiutiū est oleastellus.

Oleaginus a. um. penul. cor. quod ex olea arboze est: si cut facin? a fago. Arg. Trudit et sicco radiz oleagi na ligno. Dicit ex oleagineus a. um. Gar. lib. j. de re rust. Demū i oleagineis semitib? arbozes videndū vt sit de tenero ramo ex vtraz pte equabiliter pūsum: quas alij sclauolas alij taleas appellāt.

Oliuo as. oliuaz vindemiam ago: siue oliuaz colligo.

Pli. Quipe oliuātibz lex antiquissima fuit oleā ne stringito neve verberato.

Oleo ea. cui. z oliui. oliuim et olerū: odorē spiro: z con struit frequenter cū acro fere cū omibus suis cōpost tis. In quo significatiōem eozū neutrālē transitiuā esse deprehēdere licet. Hoz. a. Cūna fere dulces oliue rūt mane cameng. Hiero. ad Pāna. Simples epī stolez tuē olent. pbetas: aptos sapiunt. Aliqñ etiā ab latiuo. Duid. Perqz locos sacros z olentia sulphu re fert. Diop. Cur nardo flāme nō oliuere meqz? Aliqñ sine casu. Pli. Rosa recens a longinquo olet. Inue nitur etiā olo is. Plaut. Oū ē edes arabicas. Idē in Duf. Mō oca olere vnguenta exotica sicut tu olea. Est em iambus. Eius nature sunt cōposita: videlicet redoleo: quod idē est qd oleo. Hiero. Nunq. vinum redoleas: ne audias illud phiboc nō est osculum por rigere. sed vñā pūnare. Arg. Feruet opus: redo lentz thimo fragrantia mella. Adoleo/ adoleo/ exo leo/ inoleo: de quibus supra. Adoleo graueolentiaz odorēz retrū reddo. Sic. in Tali. Ille antidotū ob oluisse quasi ad hcauēda venena sua sūptū. Plaut in Duf. Ar te Juppiter dūqz omes perdāc: oboluitē allū germana illuicia. Peroleo: valde oleo. Lucil. lib. xxx. Quis totum sic corpus tā pero lesse bifuscis. Suboleo: quasi oleo/ z odorē sctio. Per trāllatiōē subolere ponit. p demōstrare: z de aliq re sentire qua si q male sentiat. Teren. Me paululū quidē suboleat esse amicā hāc Clinie. Plau. i. Caf. Subolet tā vxoz qd ego machinoz. Dicit z bñ oleo/ et male oleo/ gra ue oleo/ suauē oleo. Pli. Succ? bedere: dia narium/ graueolentiāz emēdat. Aug. libro. viij. Cōfē. Inde sermo deuolutus est ad monasterioz greges et mo res suaueolētie tue. Ab oleo fit oleoco: que inf se dis ferunt: qv oleo habet significatiōē neutrālem trāstī uā: oleoco passiuā innatā.

Oleonica: dicunt mali odoris.

Olidus da. dum. penul. corre. quod tā bonū qv malum odorem habet. Var. Olidēqz vestes murice. Hoz. libro epistolozū in malū dixit. Sed minus arcte pū munt olide conuuita capre.

Olfacio cis. olfeci olfactum: qd z olefacio dicit: signi ficat odoro. Pli. lib. xj. Quoniā mō audiāt delphiniqz. Idē. Nec olfact? vestigia habēt cū olfaciāt saga cillime. Inde olfactus a. um. pncipiū: et olfact? tus. Idē lib. xxx. Basilisc? quē etiā serpetes ip si fugiunt alios olfactu necantē.

Olfactio as. frequentatiū ab olfatio. Pli. libro. xx. Xeno crates pulegū ramū lana inuolutū in tertianis an accessiōē olfactandū dari tradit.

Olfas. idem quod olfatio. Aug. Quia nō secū fere bat nisi amantē memoriā: z quasi olfacta que comede re nondum possent.

Olibatum: mēsurā vinaria rotunda nominabatur.

Olim aduerbiū: nō solum pteritū tps/ sed etiā ptesens z futuz denotat. De ptesenti Tir. Ultra meos olim si stitula dicat amozes. De futuro. Idē. Hūctū olim celo spoliis orientis bonustū Accipies. Quinz. Qui olim nominabunt. Ponit etiam p aliqñ. Cur. Olim eniuero mero sensibus victis ex lecto sepe cōsurgit. Et pro tādudum. Arg. lib. ii. Beoz. Ac tā olim se ras posuit cum vinea frondes.

Olimiā: in lōgo tpe. Quinz. Olimiā impatoz inter sul gentes Dutes tuas liuoz locū querit.

Olla: genus vasis: p quo antiq dicebāt aula. Ab Olla fit dimi ollula. Gar. Cato ait Quā amineā in oll cō modūlime cōdi. Idē. Electa in secretā co:bulā: inde in ollulas addatur.

Ologyones penul. corre. mares rang quo tēpore vo cē mittentes cient ad coitum feminas. Fit a dho gre co ολογων: quod est viulo.

